

12

ח. תנייא א"ר יוסי, פעם אחת היהתי מhalbך בדרך וככנתני לחרוכה אחת מחורבות ירושלים להתפלל, ובא אליו זכרו לטוב והמתן לי על הפחה גדר שסימתי כן, אמר לך בני מני מה נכנסת לחרוכה זו, אמרתי לך להתפלל, אמר לך כי לך להתפלל בדרך, א"ל מתיירא היהתי שם יפסיקני כן, באותה שעה למדתי ממן ב' דברים, למדתי שאין נכנסת לחרוכה כו', אמר לך מתיירא היהתי שמעת בחורוכה זו, א"ל שמעתיך בת קול שמנחת כינה ואומרת אויש השחרות את ביתך כו'. אמר לך חיך וחוי וראשך, לא שעה זו בלבד אמרת כן, אלא בכל يوم ויום גיט' אומרת כן, ול"ג אלא בדמן שישואל נגנדים לב"כ ולכ"ד ואומרים יהא שם' ר' בא מברך, הקב"ה מגענו ראשו ואומר אשורי המלך שמקלטך אותו בביתו כן, ומה לו לא לאב שהגלה את בניו, ואור להם לבנים שגלו מעל שלוחן אביהם. *מי כוונתך?*

ט. והנה החסרון שביעולם מצד שפלוחן של ישראל ניכר בכמה דרכים. הא' מצד רומיות אנטיש המעליה שבישראל, שאין ערךן לקידוש מזרחות ועומק חכמתם, ובישראל בעליה הם כוכבים להליטב הרבה לטובות שלמות העולם. עגנון אמר גבריאל^א, אם היו כל חכמי אורה ע"ע בקב' מאזנים ודניאל איש חמדות על בך שני לא נמצא מכרי את כולם? וכשאנשי מעלה קדושים, עלין כל אלה נזונים בשפל, ורק שלמותם אין נשמע בעולם, רעה ורבה היא אל הבריות כוון ונגד حق השלמות שיטר השית' בבריותו. והב', מצד עבדות הקרכנות, שמהו נ麝 שלמות גודלה העולם ושבוע רבי, ורצוינו יתי' להליטב לבירותו, וכי' ק' שחסור הדבר המשלים אין ההנאה בשלמותה. הג', בס' עבודה השית' וירועו שהם הדברים שנענדים אפי' חוץ למקדש ואינם חלים בו, מ"מ חק נון השית', שע"י קדושת המקדש כל העבודות פעולות את פעולה שלTHONן באותן יוזר וכבד באין ערךן. ע"כ נקרא בחמ"ק בית תפילה, שאפי' התפללה שהיא עגנון. עוגת בכ"מ, מתקבלת יותר במקומות המקדש וע"י קדושתו. ומה נלמד לכל העבודות שאין תליות בו, שהשלמות הייצאת מהן ע"י קדושת המקדש, גודלה ונכבה היא יותר מהשלמות הייצאת מהן בלבדו. אבל עוד דבר גובל יש בחסן עליין ית' ש, שהרי באמות ביהם^ק שלמטה מכאן נגד בית המקדש שלמעלה, ממש'כ' לעולם ועד עילו"י וכדו"ל' בשלהי מנוחה^א. ע"כ צ"ל שלעלום פרעלות כל העבודות את חק שלTHONן כאילו ביהם^ק בנרי, אלא כין שבעה^ז הוא הרב, א"א שירשפנו הטבות הנמשכות מזו שלמות לעזה^ז, גושארות ריך למעליה, וכשיבא זמן תשועת ישראל, ושתחכלל העולם בבחמ"ק, ריח' וראי' ואוי לקבל שלמות עלין, או יופיע השית' בהדר גאנך כל השלמות הנעשה מכח כל המצוות והעבדות כוון, בערך שנן פעולות אם כי' ביהם^ק על מכונו. והנה אע"פ שבדברים העלונים שלמות מהוספת, מ"מ אין זה גמר התכלית, כי' שירשפעו כל אלה למטה, למקומם הגרומים וזיהו שלמותם. ומזה שגם הצד הרים העליונים עצמן, המיחסים מצד מעלהם לו יתעללה ביהם^ג, איז' התוכלית העיקרית אבל מצד-מצן של ישראל הרוי והבר רע ומר מאיד, שכ' אלה-הגבורות מוכנות להם, והם נתינוט בחורפה ושפלה בעזה^ז.

ט. *מי ראיין ג' א' ג'?*

14

אתה אמרת ונשלה פרים שפtinyיג. ע"פ שנארס הבניין הקדוש ונרבך, וכל סדרי הקדשה בקיימותם נסחטו או רותיהם מהאריך בעולם. אבל יש שמי קדשות וקשים כסתומים, לא זה הקדשה הפנימית, הקבוצה בתוכיה של הנשמה הישראלית, שמנה נבעץ הוא כה השפה הקדשה. המוזחת לישראלי בקדשתה, וכי' זה הוא יפה כי' עד כדי להיות שלומי, גם بعد גמישה היהוד נכר ויתור חזק, בהיותו מסתור בפסוליה, כמו שהקרבן-הויר גדול, והוא מופיע במשיותו, הוא קרבן הפרים. גם אותו את משלימים בשפחינו, שכח הרבה הקדש. המיריך לנו, פועל בהויר וביזורו הפנימי את אותו העין המקודש, להעלות ולעדן את כל העולמים ואת כל ההויה מעד פנימיותה, דוגמת מה שפעלו ע"י הקרכנות, בחתפשותם וקדושתם, הגליה והപורסמת, נוסף על אווצר הבהיר המקשור עמו.

ט. (ט)

הتابאר לך כי בית המקדש הוא שלימות אחרון לעלם ודבר מבואר הוא זה וזה. ובאשר אמרו במאמר מה מעלה טבאות למקום מספר המעלות זו אחר זו ממעלה זהה רונה ובנה לנו בית המקדש לכפר על כל עונותינו, הנה וזה המעללה ואחרונה במת שבונה להם בית המקדש שבאותה מדורגת ועליה אורה רינה ר' ר' אל הדבוקות בו למורי במתה שיתה שכינתו: *בגיניהם בקביעות:*

ט. *מי ראיין ג' א' ג'?*

10

וכאשר המקדש היה על מכונה וכחניים בעכוותם ולייט' בזוכנין וישראל במעדרם. היה לישראל גוי קדש ער טהור לחם טים. נסכנת אל גליהן צור ישראל חסן טהור ומיינן מופע עלי. בז' וחסארה. בנו למחיה ה', ובחריו הם נביא אמת ובדק. ק' אס' ורוח ה' מזברם ומולו על לסוגם. ספעה רוחן הקדש ולכט אס' אהבת אלקיס עליו אלק' ישראל מסירה את כל האומה ומאמנת נא' אס' אהת את כל רוחה בקרבתו או הקדש הספק וכל עבדחו קדושה ונמהרות, הם מצליטים בשטמי גלים של חיט איריט ואיסצ'ים. את הווד היהtte האנמייט על ואאות. את דקנות נשאת באקליקות נאת-האבותה. פגערגה ושר' נקעה לעצמותם, כל חם חוויהם, יובל רגשי הלב הנפש והרוח, וכל מפעלי החושים החביבים הניטרים כלם. העזולות והזובחים. המשנחות והנסכ'ים הקדשות והשירות. קדשו הדרה הקדשה. שנעשים בסכין קדש נזכר ה' חמור כתרה וכמצאה — *מחיים ומ' את האמת, מכבראים כל זאת וטשע, ומ' קרבאים אל רוח הקדשה. אל החבון אייתן הכתבות* בצל שדי אל אלקי אמת. את כל האומה כולה אתה ואל ייחידיה, וכל הנלה אליה טהרה ורוח ברכה ובזכה וולך וזג'ם. הולך שטוף בדור וגאון, סמכון בית חיינו מספק מקדשנו, ואהו רוחה שלחה ורוחה בתנותו. גולמי. לחך את כל עולמי ע. *מספעתם הברכה של אל נורא הולך אשר לנו נענבר ביראה ותאה.* כל חיזוריך וכל הפהרתך. *ועל ראייה חזא קריון.* *וצי'ל'ם נחפל פזעך הלא המתגעגע: בין בירח כחיה לא'* קדמון מקדש על מבנה, והראנו בכנינו וסתמו בחקנו — — —

ט. *מי ראיין ג' א' ג'?*

13

ושה בטונחין גורב בית המקדש. ובוטל הת啧. כשהנשות טהרות, כשאנו חווים הניטרים שבאהמה חולץ הוא עיליה ביטריה כהשנקיקת לזרע, לאפטן לקדשה עליונות, ולסדרת החווים היא קבוצה, או הקדש הכללי עמד בפכו, בית המקדש על משפטו וסדריו עבדותיו מקדשים את העולמים ואת החווים, את חסן אל הנבז, את הפרטים אל מקורותיהם הכלולים, והכל עלה בחודת שלהם, ואל הפסק בשפט הארץ, אבל עתה בעונתינו רוח ביה' בקדש, בצדקה שלמות, ואל הפסק בעונת הארץ, או אשר אשור הקדש ביה' בוגליהו. שבחחים נתודללו, ואור קדש שבת הוה, או אשר אשור הקדש ביה' בוגליהו. שביבנה עלתה ונתעלמה מגילות המכון עז. בברכו ח' הרוח של לאזרא, שפע קדש של הרוח אלה להלחת בא רק לעת רוחות העברות מלוחש בעולם. מארור שהרוב מטבחות את הדחשי תדרוי של קדשותה של הרוחות הקדשה בעולם. או אושרוותה של המבשלה החמידות באין הפסק. הרח' בית המקדש ובוטל הפסיך.

ט. אין לנו לא דין בעבודה, ולא לו בדוכנו, ואו שואר באספנדז. *כששרה בית המקדש ים.* ודרשות דאואה בכללה עמדת כל תח' גליהן, או הובעת האריה של העברות וסגולות הופעה על כללות הכהנה בתנין בעבודתם. קדשה כללה השפה רוחנית ריגש ושריה על כלות הלויים, לויים בדוכנו. קדשה כללה העברות שפה רוחנית עלילות ותפעעה על כלות האומה עז' שלוחה. ירושאל במפעדים. אבל בעונתינו, בהורבן הבית, גארות הקדש נסמה דרכם. או אין די שאין קדשה כללית בתהן פתגלה, אלא אפי' לא יהידי הכהלה שיש בהם דעה. שם כאליו בגבמה בית המקדש, גערזה אין האשפלה של הפסקה. של האערויות של הרוחות הקדשה בעולם. או אושרוותה של המבשלה החמידות באין הפסק. הרח' בית המקדש ובוטל הפסיך.

ט. *מי ראיין ג' א' ג'?*

ט. (ט)